

اخبار

مهاجمی که باز هم در فهرست استقلال قرار گرفت

استقلال برای رفع نقاط ضعف خود چشم به ۲ بازیکن از دیار زاینده‌رود بسته است. استقلال در فصل جابه‌جایی تابستانی نتوانسته انتظارات را برآورده کند و جدایی امید ابراهیمی حساسی هواداران این تیم را شوکه کرده است. وضعیت چند بازیکن کلیدی دیگر استقلال هم در هاله‌ای از ابهام است. مجید حسینی، مامه تپام و سرور چیپاروف هنوز قرارداد خود را تمدید نکرده‌اند و معلوم نیست که آیا در جمع آبی‌پوشان می‌مانند یا تیم را ترک خواهند کرد. استقلال بدون شک باز هم در فصل جابه‌جایی تابستانی بازیکن جذب خواهد کرد. نگاه آبی‌پوشان به اصفهان است. علی کریمی، هافبک باتجربه سیاهان گزینه اصلی جایگزینی امید ابراهیمی در این تیم تهرانی است. اما به نظر می‌رسد استقلال باز هم از دیار زاینده‌رود بازیکن جذب خواهد کرد. با توجه به مصدومیت آقاخان و نرفتن او به سفر ترکیه، شفر بعید است در ابتدای فصل به این بازیکن بازی دهد و شاید او به بازی‌های آغازین هم نرسد. مرضی تبریزی، کاپیتان باتجربه دوب‌آهن باز هم در تیررس آبی‌پوشان قرار گرفته است و به نظر می‌رسد احتمال جذب این بازیکن وجود دارد. استقلال مدت‌هاست به دنبال جذب تبریزی است و فصل قبل هم این بازیکن تا آستانه پیوستن به آبی‌پوشان پیش رفت اما در نهایت این انتقال صورت نگرفت و باید دید آیا این بار آبی‌پوشان می‌توانند این بازیکن را جذب کنند یا نه.

■ ■ ■

پیام گرت بیل برای رونالدو

ستاره ولزی رئال مادرید در پیامی به ستایش از کریستیانو رونالدو پرداخت و برای او در یوونتوس آرزوی موفقیت کرد. به نقل از اسکای اسپورت، کریستیانو رونالدو به حضور ۹ ساله خود در رئال مادرید پایان داد. این بازیکن پرتغالی تصمیم گرفت یوونتوس را به عنوان مقصد بعدی خود انتخاب کند و راهی رقابت‌های سری A شود. گرت بیل، همبازی رونالدو برای او پیامی داشت و نوشت: تو بازیکنی باورنکردنی و انسانی خوب بودی. برای من افتخار بود که ۵ سال با تو همبازی بودم. برای تو دوست خوسم بهترین‌ها را در تیم جدیدت آرزو می‌کنم. رونالدو با ۱۰۵ میلیون یورو به یوونتوس پیوست تا به عنوان گران‌ترین بازیکن تاریخ این باشگاه ایتالیایی انتخاب شود.

■ ■ ■

مدیران استقلال پاسپورت مدافع جدایی‌طلب را گرو گرفتند

مدافع تیم فوتبال استقلال در حالی که قصد سفر به ترکیه و امضای قرارداد با تراپوزان اسپور ترکیه را دارد با یک دردسر عجیب مواجه شده است. سیدمجید حسینی، مدافع جوان تیم استقلال بعد از جام جهانی با پیشنهاد باشگاه تراپوزان اسپور ترکیه مواجه شده و در جلسه‌ای با سیدرضا افتخاری به وی اعلام کرد قصد دارد برای ادامه فوتبالش راهی این کشور شود. اگر چه افتخاری با این جدایی مخالفت کرد و از مدافع استقلال خواست در این تیم بماند اما حسینی با اشاره به بندی که در قراردادش برای پرداخت ۱۰۰ هزار دلار و جدایی از این تیم آمده، روی رفتن خود پافشاری کرد و در نهایت مقرر شد وی راهی ترکیه شود اما در کمال تعجب اتفاق جیبیی برای این بازیکن افتاد. حسینی برای گرفتن پاسپورتش به فدراسیون فوتبال رفت تا گذرنامه خود را که بعد از جام جهانی در اختیار مسؤولان بود از آنها تحویل بگیرد اما مسؤول مربوطه به این بازیکن اعلام کرد معاون باشگاه زودتر پاسپورت او را از فدراسیون گرفته است! این مدافع با گلایه از اینکه چرا گذرنامه‌اش را به خودش تحویل نداده‌اند سراغ مسؤولان باشگاه را گرفت اما نتوانست آنها را پیدا کند و در نهایت تصمیم دارد برای حل مشکلش دست به دامان رئیس فدراسیون فوتبال شود! وی در اعتراضی خود به مسؤولان فدراسیون گفت که مدیران استقلال گذرنامه‌اش را گرو گرفته‌اند که وی از این تیم نرود اما این کار اصلا درست نیست. با این شرایط حسینی برای سفر به ترکیه دچار مشکل شده و حالا او مدیران فدراسیون خواسته برای حل این مشکل اقدام کنند. به نظر می‌رسد مدیران استقلال هم به جای آنکه پیش‌تر با چنین بندهایی در قرارداد بازیکنان مخالفت می‌کردند، حالا با این شیوه خواستار ماندن حسینی در استقلال شده‌اند.

بالاخره تایید شد؛ کریستیانو رونالدو پس از ۹ سال درخشان و باشکوه در رئال مادرید از این تیم جدا و راهی یوونتوس شد. این یکی از بدترین معامله‌های تاریخ فوتبال بود. انتقالی که در آن، همه طرف‌های ماجرا شکست خوردند. زمان این را ثابت خواهد کرد. از رئال مادرید شروع می‌کنیم؛ رئالی‌ها سا بازیکنی را از دست دادند که فصلی ۵۰ گل می‌زد و بار دیگر فرصت یک خداحافظی درخور شأن یک اسطوره را از دست دادند. همان‌طور که پیش از این درباره راتول و کاسیاس شهادش بودیم، رونالدو نیز رئال را با یک بیانیه و بدون مراسمی خاص ترک کرد. این‌بار شاهد خداحافظی یک بازیکن دست‌پرورده باشگاه نبودیم. کسی رئال را ترک می‌کرد که همراه با دی‌استفانو، بزرگ‌ترین بازیکن تاریخ باشگاه است. فوق‌ستاره‌ای که با ثبت ۴۵۱ گل، ۴ توپ طلا و ۴ قهرمانی چمپیونزلیگ به ۹ فصل درخشان خود پایان بخشید. بازیکنی که احتمالاً رئال دیگر مشابهش را پیدا نخواهد کرد.

رئال شاید یک، دو، سه و حتی چهار بازیکن بزرگ را به جای او جذب کند، بدون اینکه حتی یکی بتواند ۹ فصل پیاپی ۵۰ گل به ثمر برساند. مسؤولان رئال باید با خود تعمق کنند و ببینند چرا بازیکنی مثل رونالدو باید به این شکل جدا شود. دریافت ۱۰۰ میلیون یورو برای بازیکنی ۳۳ ساله، رقم خارق‌العاده‌ای است اما درباره رونالدو صحبت می‌کنیم؛ افسانه‌ای که قیمت ندارد.

با رونالدو ادامه دهیم؛ او از رئال رفت، چرا که از دست فلورنتینو پرز عصبانی بود. او احساس می‌کرد در باشگاه دیگر علاقه‌ای به او ندارند و اینکه دستمزدش منصفانه نیست. او به‌خاطر قضیه مالیاتی نیز حمایت باشگاه را احساس نکرد و به همه این دلایل، سه درهای خروجی باشگاه نزدیک و نزدیک‌تر شد و سرانجام رئال را

علیرضا بیرانوند جزو بازیکنانی بود که در جام جهانی درخششی در خور داشت؛ مهار پنالتی کریستیانو رونالدو و آمادگی خوب بیرانوند در مسابقات جام جهانی باعث شده تا حالا پیشنهادات متعددی به دست این بازیکن برسد. گلر ملی‌پوش پرسپولیس که البته هنوز با این تیم قرارداد دارد، حالا ساز جدایی کوک کرده و ظاهراً پیشنهاد وسوسه‌کننده فنرباغچه ترکیه، وی را در دوراهی قرار داده است.

پیشنهاد ۲ تا ۳ میلیون یورویی فنرباغچه باعث شده بیرانوند برای مذاکره راهی ترکیه

رونالدو، رئال و یوونتوس

سه شکست خورده

ترک کرد.

رونالدو مثل هر بازیکنی حق دارد برای آینده خود تصمیم بگیرد ولی او بهتر است به این هم فکر کند که این همه افتخار در رئال را به تنهایی کسب نکرد و ستاره‌هایی چون مودریچ، راموس، بنزما، مارسلو، کاسیمیرو و… نیز در کنارش بودند. فوتبال یک ورزش تیمی است و نه فقط مختص یک فوتبالیست. در یوونتوس، رونالدو هرگز نخواهد توانست ۵۰ گل در یک فصل به ثمر برساند. او دیگر در دیداری با یک میلیارد مخاطب حاضر نخواهد شد (ال کلاسیکو). او آفتاب مادرید را نیز با سرمای تورین عوض کرده و واضح است در فوتبالش نیز یک قدم به عقب برداشته است.

رونالدو باید در این تعمق کند چرا باشگاه

اجازه داد انتقال او تنها با رقم ۱۰۰ میلیون یورو رقم بخورد! اینکه چرا روز گذشته هیچ هواداری بیرون درهای برناثو برای مخالفت با انتقالش حاضر نشد. اینکه چرا هواداران رئال، عاشق مودریچ هستند و نه او، واقعیت این است که آنها فقط عاشق گل‌های رونالدو بودند و نه خودش. با یوونتوس تمام می‌کنیم؛ ضربه قرن، انتقال قرن. در ایتالیا انتقال رونالدو را اینگونه توصیف می‌کنند. بله! این ششکار مثل یک نمایش بزرگ است. این روزها تمام خواهد شد و در طول یک هفته باشگاه ایتالیایی با یک حقیقت تلخ مواجه می‌شود. یوونتوس برای رقم زدن این انتقال، متحمل بار اقتصادی فراوانی شده است. پروژه‌ای ۳۴۵ میلیون یورویی، ۱۱۲ میلیون یورو به‌علاوه سالی ۶۰ میلیون یورو دستمزد ناخالص برای

نوبت نگرانی پرسپولیس شد

ستاره‌ها می‌روند؟

می‌خواهد بازی در خارج از ایران را تجربه کند. نکته جالب اینکه با وجود ناراحتی هواداران پرسپولیس از این اتفاق، جعفر کاشانی رئیس هیات مدیره باشگاه پرسپولیس درباره جدایی احتمالی این دو بازیکن گفته است: «امیری بازیکن بزرگ و بااخلاقی است که ما واقعاً

به حضور او نیاز داریم اما اگر موقعیتی پیش بیاید که به خارج از کشور برود باعث افتخار ما و پرسپولیس می‌شود. واقعاً اگر

یک بازیکن ۳۳ ساله.

اینکه رونالدو در فرم بدنی خارق‌العاده‌ای قرار دارد، یک حقیقت انکارنشدنی است ولی نباید فراموش کرد در همین فصل گذشته، او ۷ بازی لایگا و ۶ بازی کوپا دل‌ری را از دست داد برای اینکه در انتهای فصل از لحاظ فوای بدنی تحلیل نرود. برای اینکه بازیکنی که بزودی ۳۴ ساله خواهد شد، نیاز به استراحت بیشتری دارد. او که قراردادی ۴ ساله با یوونتوس بسته، یک سال دیگر ۳۵ ساله خواهد شد و ۲ سال دیگر ۳۶ ساله. وقتی شما به بازیکنی سالانه ۳۰ میلیون یورو دستمزد پرداخت می‌کنید، انتظار دارید حداقل ۵۰ بازی در یک فصل انجام دهد و باید هم اینگونه باشد اما درباره رونالدوی پا به سن گذاشته….

امیری بخواهد به تیمی برود که باعث افتخار پرسپولیس شود من ناراحت نمی‌شوم». او وضعیت نهایی بیرانوند را هم اینگونه توصیف کرد: «بیرانوند با باشگاه قرارداد دارد. این مساله‌ای طبیعی است که تیم‌های خارجی خواستار بازیکنان پرسپولیس باشند. باعث افتخار ما است که بیرانوند در تیم‌های بزرگ دنیا بازی کند، چون یکی از منابع درآمد باشگاه ترانسفر بازیکنان به تیم‌های خارجی است. وقتی بازیکنی از پرسپولیس به تیم‌های خارجی برود نام پرسپولیس در فوتبال جهان زنده می‌شود».

یادداشت

میراث تابارس

اروگونه چگونه ساخته شد؟

سم لسی: اروگونه، روسیه را بعد از ناکامی‌اش مقابل فرانسه در مرحله یک چهارم نهایی در حالی ترک کرد که این احساس آشنا در میان همه اعضایش وجود داشت که آنها می‌توانستند در این جام چیزهای بیشتری ارائه کنند اما این نمی‌تواند ذهنان را از این واقعیت منحرف کند که آنها با وجود حذف شدن‌شان هم یکی از منظم‌ترین تیم‌ها را در رده ملی دارند و این وضعیت چه تابارس ۷۱ ساله- کسی که الان برای راه رفتن مشکلاتی دارد- تصمیم به ماندن بگیرد یا نه، همین‌گونه خواهد بود. «استاد» لقبی که همه اروگونه‌ای‌ها تابارس را با آن می‌شناسند، این تیم را در جام‌جهانی ۱۹۹۰ هدایت کرد و سال ۲۰۰۶ دوباره سرمربی آن شد. از آن زمان او توانسته فوتبال اروگونه را بازسازی و متحول کند و از آنچنان احترامی در فوتبال اروگونه برخوردار شده است که به او اجازه می‌دهد در هر سطحی از بازی کنترل امور را به دست بگیرد.

تابارس در تیم‌ملی اروگونه سیستم جوانی را شکل داده است که در مقطع فعلی ۱۲ سال از فرآیند ساختش می‌گذرد؛ چیزی شبیه یک تسمه نقاله از بازیکنان بااستعداد که باعث شده اروگونه‌ای‌ها با جمعیت زیر ۳/۵ میلیون نفر بتوانند همچنان جایگاه خود را به عنوان یکی از قدرتمندهای دنیای فوتبال حفظ کنند، همانگونه که آنها در سال‌های ۱۹۳۰ و ۱۹۵۰ قهرمان جام‌جهانی شدند.

استیان خستو، یکی از دوستان تابارس که در جام‌جهانی ۱۹۹۰ به عنوان مربی بندسلز تیم‌ملی اروگونه در کنار او کار می‌کرد، می‌گوید: «او عملاً از تیم‌لی که تیم باشگاهی ساخته است، جایی که احترام مهم‌ترین فاکتور است. او نسل‌هایی از بازیکنان را از رده‌های سنی زیر ۲۰ سال، زیر ۱۷ سال و زیر ۱۵ سال پرورش داده است. مردم در این فرآیند نقش دارند، بازیکنان و تمام اعضای کادر فنی همگی محترم و تحسین‌کرده هستند، چه از نظر شخصیتی چه از نظر اجتماعی. اسکار توانسته است یک حس و میل بزرگ به همکاری را میان تمام بازیکنان و تمام تیم‌هایی که تحت نظر او هستند ایجاد کند». بسیاری از اعضای تیمی که تا مرز شگفتی‌سازی در روسیه پیش رفتند، از دل همین سیستم بیرون آمده‌اند. خوسه خیمنس، لوکاس توریرا و دیگو لاکالت چندین نفر دیگر جزو بازیکنان بااستعدادی هستند که باشگاه‌های‌شان آنها را آزاد گذاشتند تا در فاصله روزهای دوشنبه و چهارشنبه هر هفته در تمرینات تیم‌ملی شرکت کنند در مینی کمپ‌هایی که بازیکنان رده زیر ۱۵ سال در آن تمرین و حتی هماهنگ‌غذای‌شان را صرف می‌کنند و درس می‌خوانند قبل از اینکه به خانه بازگردند و به خواب بروند البته اگر خوششان بخوابد. هدف این است که آنها برای رفع نیازهای تیم‌لی و ساختن بازیکنان بزرگسال حرفه‌ای آماده شوند. هیچ چیز در هیچ سطحی به امید اینکه اتفاقی و شانسی به نتیجه برسد رها نمی‌شود و این برای تابارس یک اصل کاری است. خستو ادامه می‌دهد: «او توانسته بازیکنان بزرگسال را متقاعد کند که مستقیماً از فرودگاه به تمرینات بروند. اینجا حس مسؤولیت‌پذیری حرفه‌ای و نظم در تک‌تک بازیکنان موج می‌زند و او توانسته با آنها کاری کند که احساس کنند واقعاً به تیم تعلق دارند و افتخار و غرور وقتی دارند برای تیم‌لی بازی می‌کنند کامل‌ادر چهره و شیوه بازی‌شان مشخص است».

تابارس اما کاری فراتر از مربیگری صرف در فوتبال اروگونه انجام داده است. خستو می‌گوید: «نتایجی که گرفته‌است، تابارس توانسته مدیران اتحادیه فوتبال کشور را متقاعد کند. در آمریکای لاتین اجرای پروژه‌ای که هزینه مالی داشته باشد بسیار سخت بوده اما تابارس توانسته آنها را متقاعد کند که این یک سرمایه‌گذاری است نه خرج کردن. او از حمایت کسانی برخوردار است که نیاز دارد حامی‌اش باشند و این به لطف اعتباری است که کسب کرده چون در آمریکای جنوبی متقاعد کردن مدیران برای قبول ریسک اجرای یک پروژه و تفهیم اینکه سرمایه‌گذاری در بخش ورزشی فوتبال ارزشش را دارد، بسیار سخت است». برای سال‌های دوره دوم مربیگری‌اش در تیم‌ملی اروگونه،وظایف تابارس بیشتر شبیه‌امور یک مربی در رده باشگاهی بوده تا یک مربی در رده ملی و او مدام در حال برنامه‌ریزی برای توسعه فوتبال در رده‌های پایه و تلاش برای گرفتن امکانات در حد وسیع فدراسیون بوده است.اروگونه شاید در روسیه نتوانست به مراحل پایانی برسد اما نباید فراموش کرد که در جام‌جهانی ۲۰۱۰ چهارم شد و یک سال بعد قهرمان کوپا آمریکا، زحمت تابارس و موفقیت اروگونه زمانی بیشتر به چشم می‌آید که ببینید کشوری در همسایگی آن به نام آرژانتین چگونه از نداشتن یک سیستم قوی برای پرورش استعدادهای جوانش ضربه می‌خورد. آرژانتین با جمعیتی ۱۲ برابر اروگونه اما با سال‌ها جرح و مرج در بخش زیرساختی فوتبالش، حالا چیزی جز یک تیم‌ملی سالخورده ندارد و در حسرت داشتن رهبری با درایت تابارس برای فوتبالش است که برای نسل‌های آینده این تیم ستاره پرورش دهد.

نام‌های اومتیتی، واران و پاوارا گلزنی کردند و این موضوع نشان می‌دهد تیم تا چه اندازه تنوع گلزن دارد و بازیکنان در هر پستی ذهنتی پیروزی

پیش به سوی قهرمانی

رؤیای جام آبی

مهاجم نوک با تکنیکش، تراکم رقیب را از بین می‌برد و برای بازیکنان تیمش فضاسازی می‌کند. در این شرایط گریزمان و ژبرو بهترین فرصت را برای زدن ضربه نهایی به دست می‌آورند. علاوه بر پوگبا، مهره‌های تهاجمی دیگری مانند امباپه هم در این جام درخشش مورد انتظار را داشتند. به اینها هوگو لوریس، سنگربان تیم را هم اضافه کنید که در نیمه اول بازی بسا اروگونه یکی از بهترین دفع توپ‌های چند دوره اخیر جام جهانی در رقم زد و در جام بیست‌ویکم، کاپیتان واقعی تیمش محسوب می‌شود.

رؤیای جام دوم

با ترکیب فعلی فرانسه کسب جام دوم چندان دور از دسترس نیست بویژه اینکه کرواسی و انگلیس هر ۲ به سبک فوتبال قدرتی و بازی هوایی علاقه نشان می‌دهند و فرانسه با توجه به تبحرش روی زمین و تسلط نسبی مدافعان روی هوا در هنگام حملات، می‌تواند از هر ۲ جبهه زمین و هوا ضربه نهایی را به رقیب فینالیست بزند.